

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 14.02.2020**ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ**

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਰਤਬਾ ਰਖੱਣ ਵਾਲੇ ਬਦਰ ਦੇ ਸਹਾਬੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਦਾ ਇਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਭਾਉਂਦਾ ਜ਼ਿਕਰ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 14 ਫ਼ਰਵਰੀ 2020 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਬੈਤੁਲ ਫ਼ਤੂਹ, ਮੋਰਡਨ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ

ਤਸ਼ੱਹੁਦ, ਤਊਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਬੀਤੇ ਜੁਮਏ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਭਾਗ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅੱਜ ਇਸ਼ਾਅਲੱਹ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ । ਕਅਬ ਬਿਨ ਅਸ਼ਰਫ਼ ਦੇ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵਰਨਣ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਘਰੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ? ਭਾਵ ਇਹ ਵੀ ਵਰਨਣ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕਈ ਓਲਮਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਹਦੀਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਮੋਕਿਆਂ'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗ਼ਲਤ ਕਲਪਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਦੀਸ ਦੀ ਗ਼ਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮੋਕਿਆਂ'ਤੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਇਕ ਇਸਾਈ ਦੇ ਇਸੇ ਇਤਰਾਰਜ਼ ਦੇ ਉਤਰ ਵਿੱਚ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ : ਸਪਸ਼ਟ ਰਹੇ ਕਿ ਸਚਾਈ ਲਈ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਤਾਕੀਦ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਕਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕਿਣਕਾ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਹੋਵੇ । ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਨੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਬਰਾਬਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ

فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّوْرِ

ਅਰਥਾਤ ਬੁਤਾਂ ਦੇ ਗੰਦ ਅਤੇ ਝੂਠ ਦੇ ਗੰਦ ਤੋਂ ਬਚੋ । ਫਿਰ ਇਕ ਥਾਂ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ

ਅਰਥਾਤ ਇਮਾਨ ਵਾਲਿਓ ਨਿਆਏ ਤੇ ਸਚਾਈ ਉਪਰ ਕਾਇਮ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਗਵਾਹੀਆਂ ਰੱਬ ਖ਼ਾਤਰ ਦਿਆ ਕਰੋ, ਬੇਸ਼ਕ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾ ਉਪਰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜਲੇ ਸਾਕ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹਨਾ ਗਵਾਹੀਆਂ ਤੋਂ ਹਾਣ ਝਲੱਣ । ਹੁਣ ਹੋ ਨਾਦਾਨ, ਰਤਾ ਇੰਜੀਲ ਖੋਲ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਸਚਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਤਾਕੀਦ ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ?

ਫਿਰ ਇਸੇ ਇਸਾਈ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਫ਼ਤਹ ਮਸੀਹ ਸੀ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਆਪ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਤਿੰਨ ਥਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਪ ਨੂੰ ਜਹਾਲਤ ਕਰਕੇ ਗ਼ਲਤੀ ਲੱਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਗੱਲ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹਦੀਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਉਕਾ ਹੀ ਕੋਈ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹਦੀਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਕਿ **إِنْ قُتِلَتْ وَأُحْرِقَتْ** ਅਰਥਾਤ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨ ਛੱਡੋ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਜਾਂ ਸਾੜਿਆ ਜਾਏ । ਫਿਰ ਜਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਿਆਏ ਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨ ਛੱਡੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਹਦੀਸ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾੜੇ ਜਾਓ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਓ ਪਰ ਸੱਚ ਹੀ ਬੋਲੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਦੀਸ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਤੇ ਸਹੀ ਹਦੀਸਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕ ਉਸ ਹਦੀਸ ਨੂੰ ਕੁਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਹੀ ਹਦੀਸਾਂ ਤੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਨ ਹੋਵੇ ।

ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਗੰਦ, ਹਰਾਮ ਤੇ ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਨਾ ਜੋ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੰਕਟ ਸਮੇਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣਾ ਹਦੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਲਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਹਤਰ ਉਹੋ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਬਹਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਬਹਾਨਾ ਉਤਮ ਦਰਜੇ ਦੀ ਸੰਜਮਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹੈ । ਖੁਲੱਮ ਖੁਲੱਮ ਸੱਚ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬਬ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਸਾੜਿਆ ਜਾਵੇ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਹੁਣ ਮੈਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ਕਿ ਜੱਦ ਬਨੂ ਨਜ਼ੀਰ ਨੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਉਪਰ ਚੱਕੀ ਦਾ ਪਾਟ ਸੁੱਟਕੇ ਆਪਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੇ ਵਹੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਠੇ ਸੰਭਵਤਾ ਆਪ ਕਿਸੇ ਲੋੜ ਲਈ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਉੱਠੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਮਦੀਨੇ ਪਰਤ ਆਏ । ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਦ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਸਹਾਬਾ ਵੀ ਕੁਝ ਦੇਰ ਉਡੀਕਣ ਦੇ ਬਾਦ ਆਪ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਦੀਨੇ ਆ ਗਏ । ਜੱਦ ਸਹਾਬਾ ਕਰਾਮ ਮਦੀਨੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕਿ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਮੁਹਮੱਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂਬਕਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੋ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ! ਆਪ ਉਠਕੇ ਚਲੇ ਆਏ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨ ਲਗਾ । ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਠਕੇ ਚਲਾ ਆਇਆ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਨੂੰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਬਨੂ ਨਜ਼ੀਰ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਓ । ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਗਏ, ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਮੈਂਨੂੰ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਕੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਚੇਤੇ ਕਰਾਵਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚੇਤੇ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੈ ? ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਮੁਸਲਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਰਾਤ ਦੀ ਸਹੁੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਰੱਬ ਨੇ ਮੁਸਾ ਉੱਪਰ ਉਤਾਰਿਆ । ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਰਾਤ ਖੋਲ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਂਨੂੰ ਉਸ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੇ ਇਬਨੇ ਮੁਸਲਮਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਬਣਾਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਓ, ਮੈਂਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਨ ਬਣਾਓ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵਾਂਗਾ । ਤੁਸੀਂ ਮੈਂਨੂੰ ਇਕ ਤਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹਸਤੀ (ਵਿਅਕਤੀ) ਆਏਗੀ ਜੋ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਜੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਯਮਨ ਵੱਲੋਂ ਆਣਗੇ, ਉਹ ਉਠ 'ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਚਾਦਰ ਓੜ੍ਹਨਗੇ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ 'ਤੇ ਹੀ ਸੰਤੋਖੀ ਹੋਣਗੇ, ਉਹਨਾ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਉਹਨਾ ਦੇ ਮੋਢੇ ਉੱਪਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ ਸੰਭਵਤਾ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਰਖਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਨਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਅਰਥਾਤ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਉਹ ਨਬੀ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਮੁਸਲਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ । ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਤਾ ਤੋੜਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਮਰੋ ਬਿਨ ਹਜਾਸ਼ ਛੱਤ ਉੱਪਰ ਰੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪ (ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ) ਉੱਪਰ ਪਥਰ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ । ਇਸ 'ਤੇ ਉਹਨਾ ਨੇ ਚੁੱਪੀ ਸਾਧ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਅਖੱਰ ਵੀ ਨ ਬੋਲ ਸਕੇ । ਫਿਰ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਨੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਨ ਦੀ ਮੁਹਲਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ । ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਜੇ ਇਧਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਗਰਦਨ ਉਡਾ ਦਿਆਂਗਾ । ਕੁਝ ਦਿਨ ਯਹੂਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ । ਉਹਨਾ ਦੀਆਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਜੋਜਦਰ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਨ ਉਹ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਬਨੂ ਅਸ਼ਜਾਅ ਕਬੀਲੇ ਤੋਂ ਉਹਨਾ ਨੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਉਠ ਲਏ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ।

ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਸਾਨੀ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹੁ ਅਨਹੁ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਨੂ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦੀ ਗ਼ਦੌਰੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅੱਖੋਂ ਉਹਲੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ । ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਖੰਦਕ ਦੀ ਜੰਗ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਹਾਬਾ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨ ਕਰੋ ਸਗੋਂ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਨੂ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਦੇ ਕਿਲਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਨੂੰ ਬਨੂ ਗੁਰੈਜ਼ਾ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਕਿ ਉਹਨਾ ਨੇ ਸਮਝੋਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਗ਼ਦੌਰੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ । ਬਜਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਬਨੂ ਗੁਰੈਜ਼ਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਖਿਮਾ ਮੰਗਦੇ, ਉਹਨਾ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਆਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ

ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਉਤਰ ਲੈਕੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਤਾਂ ਐਨ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਵੀ ਸਹਾਬਾ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਕਿਲਿਆਂ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ ।

ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਕਿਲਿਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਲਏ ਅਤੇ ਕਿਲਾਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਤਰੀਆਂ ਵੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਾਲ ਹੋਈਆਂ । ਕਿਲੇ ਦੀ ਕੰਧ ਹੇਠ ਕੁਝ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੈਠੇ ਸਨ ਕਿ ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਉਪਰੋਂ ਪੱਥਰ ਸੁਟਕੇ ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ।

ਬਨੂ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਮਰੋ ਬਿਨ ਸੂਅਦੀ ਨੇ ਜੋ ਇਸ ਕੌਮ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੀ ਨਿਖੇਦੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗ਼ਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਮਝੋਤਾ ਤੋੜਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾਓ ਜਾਂ ਜਜ਼ੀਏ ਉਪਰ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਓ । ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨ ਹੀ ਜਜ਼ੀਆ ਦਿਆਂਗੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕਤਲ ਹੋਣਾ ਹੈ । ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਕਿਲੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਬਾਹਰ ਚੱਲ ਪਿਆ । ਜਦ ਉਹ ਕਿਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜੱਥੇ ਨੇ ਜਿਸਦੇ ਸਰਦਾਰ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਸਨ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ । ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਫ਼ਲਾਣਾ ਹਾਂ । ਇਸ ਤੇ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪ ਸਲਾਮਤੀ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੱਬ ਤੋਂ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੋ ਅਲੱਹ ! ਮੈਂਨੂੰ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀ ਉਪਰ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਨੇਕ ਕੰਮ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਂਝਿਆਂ ਨ ਰੱਖੀਂ । ਜਦ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦੰਡ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸਗੋਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਰਾਹਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ । ਸੋ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਚਾਨ੍ਹਣੇ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਆਏ ਦਾ ਸੁਲੂਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਖੈਬਰ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਯਹੂਦੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਇਉਂ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਯਹੂਦੀ ਰਈਸਾਂ ਦੇ ਉਪਦਰਾਂ ਤੇ ਭੜਕਾਵੇ ਕਰਕੇ 5 ਹਿਜਰੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਅਹਜ਼ਾਬ ਦੀ ਜੰਗ ਦਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਉਪਦਰ ਮਚਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਈ ਬਿਨ ਅਖ਼ਤਬ ਤਾਂ ਬਨੂ ਕੁਰੈਜ਼ਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਲਾਮ ਬਿਨ ਅਬੀ ਆਹਕੀਕ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਸੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਖੈਬਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਜ਼ਾਦ ਤੇ ਆਪਣੇ ਉਪਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਸੀ । ਉਹ ਨਜ਼ਦ ਦੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਤੇ ਜੰਗਜੂ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿੱਚ ਕਾਬ ਬਿਨ ਅਸ਼ਰਫ਼ ਦੇ ਸਮਤੁੱਲ ਸੀ । ਉਸਨੇ ਗ਼ਤਫ਼ਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋਣ ਲਈ ਚੰਗੇ ਵੱਡੇ ਧੰਨ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਬਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੀ ਅੱਗ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਰਕਤ ਦੀ ਪਿਆਸੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਵਜ਼ੂਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਢੇ ਵਾਂਗ ਚੁਭਦਾ ਸੀ । ਸੋ, ਅੰਤ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਉਂਤ ਕੱਢੀ ਕਿ ਇਹਜ਼ਾਬ ਦੀ ਜੰਗ ਵਾਂਗ ਨਜ਼ਦ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਗ਼ਤਫ਼ਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਮਹਾਨ ਲਸ਼ਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਇਕਤਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ । ਜੱਦ ਨੋਬਤ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਫਿਰ ਉਹੋ ਇਹਜ਼ਾਬ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਖ਼ਜ਼ਰਜ਼ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸਾਰੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਉਪਦਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਉਪਦਰ ਦੇ ਮੋਢੀ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਦਾ ਖ਼ਾਤਮਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ । ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੋਚਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤਿ ਰਕਤ ਵਾਹਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਇਕ ਫ਼ਸਾਦੀ ਤੇ ਉਪਦਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸਹਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਅਤੀਕ ਅੰਸਾਰੀ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਖ਼ਜ਼ਰਜ਼ੀ ਸਹਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹਿ ਅਨਹੁ ਵੀ ਸਨ । ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਪਰ ਚਲਦੇ ਸਮੇਂ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੇਖਣਾ ਕਿਸੇ ਇਸਤਰੀ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਕਾ ਹੀ ਕਤਲ ਨ ਕਰਨਾ । ਸੋ, ਛੇ ਹਿਜ਼ਰੀ ਦੇ ਰਮਜ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਮਸੀਬਤ ਦੇ ਬਦੱਲ ਮਦੀਨੇ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚੋਂ ਟਲ ਗਏ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਸੀਰਤ ਖ਼ਾਤਮੰਨਬੀਯੀਨ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਦੇ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ । ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਦੀਆਂ ਰਕਤਵਹਾਉ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਪੰਨਾ ਹਨ ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਤਿਅੰਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਓਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ । ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਇਕਜੁਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਅਜਿਹੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਮੇਂ ਅਬੂ ਰਾਫ਼ਿਅ ਅਰਬ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਭੜਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹਜ਼ਾਬ ਦੀ ਜੰਗ ਵਾਂਗ ਅਰਬ ਦੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਤੇ ਜੰਗਜ਼ੂ ਕਬੀਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਮਦੀਨੇ ਉੱਪਰ ਹਲ਼ਾ ਬੋਲ ਦੇਣ । ਅਰਬ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਹੁਕੂਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਚਾਹੀ ਜਾਂਦੀ ਸਗੋਂ ਹਰ ਕਬੀਲਾ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਅਜ਼ਾਦ ਸੀ । ਸੋ, ਸਿਵਾਏ ਇਸਦੇ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਉਂਤ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਜੇ ਹੁਕੂਮਤ ਸੀ ਉਹ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੀ । ਬਹਿਰਹਾਲ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਬਾ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕੀਤਾ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਸੀ ਅਤੇ ਬਜਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੰਗੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਇਕ ਕੌਮ ਜੀਵਨ ਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਉਂਤਾਂ ਪੂਰਣਤਾ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜਹੀਨਾ ਕਬੀਲੇ ਤੋਂ ਜ਼ਕਾਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਬਿਨ ਅਬੀ ਵਕਾਸ ਨੇ ਕੂਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਹਲ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬਬ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੂੰ ਜੱਦ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਕੀਤਾ । ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਅਦ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਕੇ ਇਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਣਾ । ਸੋ, ਉਹ ਕੂਫ਼ਾ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚਕੇ ਚਕਮਾਕ ਕੱਢੀ, ਅੱਗ ਸੁਲਗਾਈ ਫਿਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ । ਹਜ਼ਰਤ ਸਅਦ ਨੂੰ ਪਤਾ

ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਨੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਸਾਜ਼ਿਆ ਹੈ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਨੇ ਏਕਾਂਤ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਲਕੜ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਬਣਵਾ ਲਈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਮੁਸਲਮਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਤਲਵਾਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਰਿਕਾਂ ਨਾਲ ਜਿਹਾਦ ਕਰਨਾ ਜੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਜੱਦ ਤੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਚਟਾਨ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਇਸ ਤੇ ਮਾਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਟੁੱਟ ਜਾਏ । ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬਹਿ ਜਾਣਾ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਪਾਪੀ ਦਾ ਹੱਥ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਤ ਆ ਲਏ । ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ । ਆਪ ਫ਼ਿਤਨਿਆਂ ਤੋਂ ਅੱਡ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜਮਲ ਤੇ ਸਫ਼ੀਨ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ।

ਇਹਨਾ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਬਾਰੇ ਮਤਿਭੇਦ ਹੈ । ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਤਾਲੀ, ਛਿਆਲੀ ਜਾਂ ਸੰਤਾਲੀ ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਮਦੀਨੇ ਵਿੱਚ ਆਪਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋਇਆ । ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਦੀ ਉਮਰ 77 ਸਾਲ ਸੀ । ਆਪ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਮਰਵਾਨ ਬਿਨ ਹਕਮ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਦੀਨੇ ਦੇ ਅਮੀਰ ਸਨ । ਕਈ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਮੈਂ ਇਕ ਜਨਾਜ਼ਾ ਹਾਜ਼ਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੁਕਰੱਮ ਤਾਜ਼ ਦੀਨ ਸਾਹਬ ਸਪੁੱਤਰ ਸਦਰ ਦੀਨ ਸਾਹਬ ਦਾ ਹੈ । 10 ਫ਼ਰਵਰੀ ਨੂੰ 84 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋਇਆ ਹੈ । انا لله وانا اليه راجعون । ਮਰਹੂਮ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਮੁਸੀ ਸਨ । ਇਹ ਯੂਗੰਡਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ । 1967 ਈ. ਵਿੱਚ ਯੂ.ਕੇ ਸ਼ਿਫਟ ਹੋ ਗਏ । 1984 ਈ. ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖ਼ਰੀਦੀ ਗਈ ਤਾਂ ਮਰਹੂਮ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ । ਫਿਰ ਬਾਈ ਸਾਲ ਤੱਕ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਜੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ । ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਜਲਸੇ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤਮ ਜਲਸੇ ਤੱਕ ਅਣਥੱਕ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨਾ ਨੂੰ ਹਰ ਸਹੂਲਤ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਹਰ ਸੰਭਵ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਮਰਹੂਮ ਨਾਲ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਰਹਿਮ ਦਾ ਸੁਲੂਕ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤੇ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾ ਵਾਂਗ ਨੇਕੀ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਧਾਏ ਅਤੇ ਸਬਰ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ।

Khulasa Khutba Jumma 14.02.2020

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Tarnslated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131